

روز ششم: دوشنبه هفته دوم

چون در وادی سایه‌ی موت نیز راه روم از بدی نخواهم ترسید زیرا تو با من هستی؛ عصا و چوب دستی تو مرا تسلی خواهد داد. مزبور ۲۳: ۴

در طول مسیر زندگی مسیحی از موقعیت‌های سخت بسیاری عبور می‌کنیم چنانکه گویی در حال عبور از درّه، کوه‌ها در حال فرو افتادن بر ما هستند. این سختی‌ها می‌تواند بیماری خودمان یا یکی از اعضای خانواده‌مان باشد یا اینکه دوست نزدیکی به ما خیانت کرده و تنهایمان گذاشته باشد. شاید کسی با صحبت و رفتارش اعتماد و محبت‌مان را ما جلب کرده و پس از سوء استفاده خود، با حرفهای احساسات ما را چنان آزرده باشد که ما مصیبت مرگ یک رابطه را احساس کرده باشیم. شاید برخی از ما به خاطر ایمان به مسیح، از طرف دیگر اعضای خانواده کنار گذاشته شده باشیم و شاید حتی با ما صحبت هم نکنند و تصور کنند با این کار به خدا احترام می‌گذارند. در چنین شرایطی می‌توان رنجی جانکاه را احساس کرد!

در هیچ جای کلام نمی‌توان وعده‌ای را یافت که بگوید پس از ایمان آوردن و دنباله‌روی کردن از مسیح، شرایط بهتر می‌شود بلکه برعکس آن دیده می‌شود؛ عیسی می‌گوید ما در این دنیا با مشکلات مواجه خواهیم بود (یوحنا ۱۶: ۳۳). این می‌تواند ناامیدمان کند ولی او در ادامه‌ی همین آیه می‌گوید که آرامش که آرامش ما در او خواهد بود و اینکه او بر جهان فائق آمده است. ما از میان درّه عبور می‌کنیم ولی از شریر ترسی نداریم چون خدا با ما است؛ خدایی که آرامش و تسلی‌دهنده‌ی ما است. اطمینان ما هم به خاطر وعده‌اش و هم به خاطر عصا و چوبدستی او است!

در مزبور ۲۳ خدا به صورت یک شبان نیکو توصیف شده است و یک شبان چوبدستی و عصا همراه خود دارد. اگر به این فکر کنیم که یک شبان با عصا و چوبدستی‌اش چه کاری انجام می‌دهد، موضوع را بهتر درک می‌کنیم. مثلاً عصا می‌تواند به شبان کمک کند تا پشم‌های گوسفند را از هم باز کند و اگر بیماری یا زخمی وجود داشته باشد، آن را بیابد. چوبدستی که چوبی دراز با قوسی در انتهای آن است، می‌تواند همچون بازویی بلند، گوسفندان را هدایت کند و آنها را در مسیر درست نگاه دارد. پس حتی اگر شرایط بسیار سخت شود می‌توان اطمینان داشت که خداوند حضور دارد و با چوبدستی‌اش ما را در مسیر درست نگاه داشته و اگر با مشکلی مواجه شویم او از ما مراقبت می‌کند. او شبان نیکو است!

متن‌های پیشنهادی برای مطالعه:

مزبور ۲۳

پرسشها برای اندیشیدن:

تا کنون از چه درّه‌های دشواری عبور کرده‌اید؟

خداوند چطور شما را از آن درّه‌ها عبور داده است؟

دعا:

ای خداوند، ای شبان نیکو! لطفاً زمانی که از درّه‌ی مرگ عبور می‌کنیم، حضورت را برای ما آشکار کن. ما را به قلبت نزدیک کن تا از تسلی تو شاد شویم. لطفاً کمکمان کن تا همیشه لبریز از شکرگزاری باشیم مخصوصاً در زمانهای سختی تا دشمنانمان از اعمال شیطانیشان شرمسار شده و توبه کنند و به سوی تو بازگردند تا تو آنها را تسلی و شادی ببخشی، آمین!